

GRALSVÄKTARNAS BUDSKAP

N:O 11

Oktober 1970

Årgång 1

INNEHÅLL:

Veckorna går
Eterns benämning - Plasma
Minneslista nr 11
En kväll i juni; Gulli Bergvall
Rymdens dimension - Talet 1
Kärlek-Vishet - Det stora vita
Brödraskapet
Ord av Pytagoras
Varför behöver vi Gralen?
Flygande Tefat; Sandor Markus
Inåt: Gulli Bergvall
Ungdomen och den nya Tidsålderns
andliga Uppvaknande; av Sir George
Trevelian; övers. fr. engelskan av
Gulli Bergvall

Tidskrift i stencilform från
GRALSVÄKTARNAS SAMFUND,
Möregatan 8, 1 trappa ned.
Stockholm
tel. 08/ 25 23 44; 43 05 79

Systerlogen i Göteborg:
tel. 031/ 16 47 82

Samtliga artiklar är, när annat
ej angives, skrivna av
Elisabeth Ståhlgren

Vi utkommer med 8 nummer under årets vår- och höstterminer. Prenumerationspris pr år Kr.12:-- Beställning hos Gralsväktarnas Samfund, c/o Ståhlgren, Duvvägen 8, 16150 Bromma, där även enstaka ex. av tidningen kan erhållas till ett pris av Kr.1:50

VECKORNA GÅR

Visst är det sant att tiden synes löpa fortare, när man är hårt engagerad i ett arbete. Men hos oss är vi glada att tiden löper undan snabbt, ty vi väntar ivrigt på att det skall komma till stånd, som vi anser nu måste vara färdigt att ske.

I själva verket pågår omgestaltningen i världen i full skala på alla områden. Den slutliga katastrofen är det spöke som man fruktar, men det hemska som dagligen sker över jordens hela krets sätts i regel inte i samband med det förbådade. Det avgörande slutskedet skall komma, och tanken på att något hemskt väntar håller skrällen vid makt. Väl må vi minnas att ingenting är så svårt att bära som den olycka vi väntar på. När det som skall ske kommer, då blir alla klara i hjärnan, ordnar för sig och de sina och går igenom provningen naturligt och enkelt. Mångfaldiga exempel på detta bevisar den regeln. Och det är sagt att panik inte skall gripa mängden, när det bebådade går fram över världen, var och en kommer lydigt att följa sig i order som avges av de ledare som har hand om all världens räddning, vare sig det sker på ena eller andra sättet.

Det som nu händer i Israel utgör den slutliga uppgörelsen mellan jordens folk. I judafolket finns alla raser samlade; i syntesens form får detta folk framträda som representanter för hela vår rotras. De är utgångspunkten för oss alla, det de åstadkommer är en bild av vad vi alla verkat, inom det godas område såväl som inom dess motsats. Såsom offer för allas kritik och mångas ovilja skall deras krig vara en sista insats och följas av fred och samarbetsvilja i förlikningens tecken. - Det som efter dessa strider i Främre Orienten sker i världen är inledningen till det nya, och när så har skett att allt är avslutat, då går utvecklingen snabbt mot bättre villkor och lyckligare förhållanden.

Så har det sagts, och vi har att lita på deras utsago, ty de vet.

ETERNS BENÄMNING - PLASMA

Vi har länge i Gral talat i vår undervisning om den nya beståndsdelens bland elementen i vår värld, den vi kallar etern. Nedflyttad från de kosmiska planen har denna materia tagit form hos oss. Det är samma substans, som utgör grundmaterialet vid de kosmiska världarnas uppbyggnad; nedflyttad till den för oss alla snart uppfattbara vibrationsfrekvensen har vi tagit emot den och inrangerat den bland våra övriga element. Ett nytt aggregationstillstånd kallas den hos vetenskapen, och så har den ock kallats av oss ockultister.

Det är de förhöjda vibrationstillstånden i all hos oss förekommande materia, som kommit oss att möta detta nya ämne och uppta det med våra sinnesorgan. Elden eller värmen skall inte längre räknas bland elementen så som skett alltsedan de gamle i svunnen tid gjorde sina indelningar i de 4 elementen. Elden skall så småningom utrangeras, ty tiden är snart inne, då solens värme skall uppfattas på ett nytt sätt, nämligen som kraft, så som sker på världar där varelser av högre kvalitet har sin tillvaro. I den hittills gällande indelningen jord, vatten, eld och luft skall luften flyttas ned till den utrangerade eldens nivå, och därefter följer de fyra eterlagen, som vi härnäst skall lära känna.

På omstående sida har vi citerat ett uttalande av Sven Em. Ohlson, som bland annat behandlar denna sak och även låter oss veta det nya ämnets beteckning, Plasma. Ordet är hämtat från grekiskan och betyder "det bildade" och användes i annan betydelse än här brukad i sammanställningar i fysiologiska och anatomiska sammanhang. Inom spiritualismen har vi ordet ektoplasma, ett ämne som alstras ur mediets kropp under djuptransen, dock inte synligt för alla i seansen deltagande på grund av dess karaktär av etermateria, som hittills har hört högre världar till.

Emellertid går vi mot en tid då allt fler uppfattar företeelser med högre vibrationsfrekvens än de hittills kända. När nu vetenskapsmännen fastslår detta ämnets existens och ger det ett namn, är det att hoppas att ett band kan knytas mellan dem och oss ockultister.

Men det gäller att bevisa att vi talar om samma sak.

Vi har länge förfäktat åsikten att nya ämnen skall framställas, som avslöjar hemligheten om världens färd in i ett tillstånd, där allt blir nytt, där ny materia kommer till användning. Vi talar om 4 olika slag av eter och numrerar dem från 1 till 4 allt efter deras olika vibrationsfrekvenser i stigande skala. Våra sinnesorgan är ännu inte utvecklade att registrera dem alla, men allt efter som vi ökar vår förmåga, kommer de att kemiskt framställas.

Den citerade artikelförfattaren säger att det mesta i världen består av detta ämne, plasma. Det är helt i nivå med vår lära. Vi säger att våra välkända materieformer jord, vatten och gas tillhör vibrationsfält av så lågt slag att de inte förekommer i de kosmiska världarna. Deras lägsta form motsvarar vår eter, då är det inte svårt att förstå det som säges att allt i kosmos är eter - plasma.

Undan för undan kommer våra uppfinnare att lägga fram nya materiformer framställda i de kemiska laboratorierna, vilka är från kosmos nedförd etermateria.

Om sanningen i vår lära bevisas genom kemiens snabba utveckling med nyuppfinningar av olika slag, är ju allt gott och väl, och vi hälsar varje framsteg med tacksam glädje. Det kommer att förnya världen, och den förbättring i människans villkor vi förutspått kommer på denna väg att bli förverkligad.

Det mesta i världen är plasma

Statens naturvetenskapliga forskningsråds årsbok (Svensk naturvetenskap 1970) inleds i år med en större uppsats om geokosmofysiken av professor Bengt Hultqvist, chef för Kiruna geofysiska observatorium. Denna gren av fysiken sysslar med företeelserna i den övre atmosfären och i den utanför atmosfären liggande rymden, ut till de avstånd där jordens magnetfält och tyngdkraftfält ej har någon nämnvärd inverkan. Tidigare spelade svenskar och norrmän en betydande roll på detta forskningsområde. Under 1700-talet upptäckte sålunda uppsaliensarna Anders Celsius och Olof Petrus Hjorter det samband, som råder mellan de jordmagnetiska störningarna och förekomsten av norrsknen. Ungefär samtidigt lyckades man konstatera ett samband mellan norrsknen och solfläckarna. Omkring senaste sekelskifte och senare bedrev norrmännen Birkeland, Störmer och Vegard ingående och klagörande studier rörande norrsknenens egenskaper, och på 1930-talet gjorde Hannes Alfvén grundläggande utredningar om laddade partiklars rörelse i elektriska och magnetiska fält, vilka bl a bidrog till att förklara norrsknenens uppkomst.

Jorden en bubbla

Raket- och satellittekniken har medfört, att geokosmofysiken alltmer kommit att domineras av amerikanerna. Norrsknen liksom de strålningsbälten i jordens yttre omgivning, vilka satellitinstrumenten avslöjat, har sin upprinnelse i den ström av negativt och positivt laddade partiklar, som solen utsänder och som når sin kulmen under dess periodiskt återkommande orosperioder. En dylik samling av lika antal negativt och positivt laddade partiklar kallas plasma. Ett plasma kan sägas vara ett fjärde aggregationsstillstånd hos materien vid sidan av de fasta, flytande och gasformiga tillstånden. Det mesta i världen utgörs av plasma. Endast en liten bråkdel av en procent av universums totala materia torde förekomma i de för oss välbekanta tillstånden. Vår jord liksom den lägre delen av atmosfären utgör alltså en liten bubbla i en världsomfattande

ocean av plasma. Men på den bubblan har vi vår varelse, och om vi vill vidga vår horisont utanför bubblan, måste vi begagna oss av bärare, som för de sonderande instrumenten ut i rymden. Raket- och satellittekniken är inte bara spektakulära skådespel. Det torde vara överflödigt att understryka den betydelse för allt vad radiokommunikation heter, som kännedommen om förhållandena i den övre delen av atmosfären medför.

Radioteleskopens roll

En viktig tillämpning av radiotekniken och elektroniken tillkom genom radioastronomins uppblossning efter det andra världskriget. Dess början var anspråkslös, då man för radioastronomisk forskning huvudsakligen använde sig av den radarmaterial, som blev överflödigt efter krigsslutet. I och med konstruktionen av väldiga, speciella radioteleskop växte in-

formationen om händelseförloppet ute i världsrymden lavinartat. Nästan hälften av den observerande astronomin utförs för närvarande inom det radiofrekventa området. Sålunda upptäcktes nyligen de märkligaste astrofysikaliska objekt vi känner, de sk pulsarerna. Härom berättar professor Ake Wallenquist.

Såsom namnet anger, kännetecknas pulsarerna av att utstrålningen därifrån varierar och detta på ett komplicerat sätt, som skiljer dem från förut kända himlaobjekt. I ett par fall har man lyckats identifiera pulsarer med optiska objekt, och i båda fallen har det rört sig om spillror efter supernovautbrott. En supernova är en stjärna, som exploderat och som anses helt ha förintats vid explosionen. Pulsarernas natur är oviss, men flera forskare håller före, att de skulle vara uppbyggda av neutroner. I så fall skulle de representera det absoluta slutet av en

stjärnas utveckling med massor motsvarande solens men med en diameter av 20—30 kilometer. Tätheten skulle då kunna överstiga vattnets täthet miljoner miljarder gånger.

I väntan på ny Newton

Saturnus V, som sände rymdskeppet Apollo till månen, var den kraftigaste maskin som någonsin byggts av människor. För att övervinna jordgravitationen måste Saturnus-raketens motorer förbränna inemot 20.000 liter bränsle per sekund och ge en kraft på 3,5 miljoner kilopond (kilogramkraft). I jämförelse med den elektromagnetiska kraft, som sammanhåller elektronhöljet och kärnan i en atom, är emellertid gravitationskraften försvinnande ringa; och den starka kärnkraften, som håller ihop protonerna och neutronerna i atomkärnan, är i sin tur mer än hundra gånger starkare än den elektromagnetiska kraften. Om dessa fantastiska krafter i atomernas värld ger professor Yuval Ne'eman, Tel-Aviv University, besked.

Han lämnar också en redogörelse för den svärm av olika partiklar, som den senaste tidens partikelacceleratorer uppenbarar. Man har kommit en bit på vägen för att klassificera dessa partiklar och förklara deras övergång i varandra, men den avgörande utredningen återstår. Nutidens Isaac Newton har ännu ej framträtt.

Snabb insektspridning

Arsskriften rymmer en stor samling artiklar om biologiska frågor. Under ett dygn i slutet av år 1963 uppsteg den vulkaniska ön Surtsey nära Island ur havets djup, och redan har den koloniserats av diverse växt- och djurarter, de senare representanter för olika insektordningar samt många spindeldjur. Professor Carl H Lindroth har på ort och ställe studerat förhållandena på ön och beskrivit arternas överraskande snabba spridningsförmåga samt vägar för deras spridning och orsakerna härtill.

Av aktuellt intresse är docent Bengt-Owe Janssons redogörelse för den forskning rörande Östersjöns nedsmutsning, som bedrivits de

senaste tio åren. Det är inte bara fråga om 20.000—30.000 ton fosfor, som enligt preliminära beräkningar årligen uttransporteras till Östersjöns vatten utan också om det organiska materialtillflödet. Nedbrytningen av detta går långsamt, och en anhopning sker av kemiskt stabila gifter från de klorerade kolväten, som släpps ut. Om Östersjön skall förbli ett friskt hav, krävs samarbete mellan de olika kustländerna runt sjöbäckenet.

Vetenskapen i Kina

Civilingenjör Jon Sigurdson, tidigare kulturattaché i Peking, bidrar med en uppsats om vetenskapens nutida roll i Kina. Omedelbart efter det att kommunisterna 1949 övertagit makten, igångsattes en kampanj för att på alla nivåer utbilda största möjliga antal forskare, ingenjörer och tekniker. Flertalet av de högt utbildade har ägnat sig åt tekniskt utvecklingsarbete och produktion, men den grundläggande vetenskapliga forskningen har inte försummats. Här har sannolikt ett ideologiskt motiv tillkommit. En av avsikterna med kulturrevolutionen var ju att avskaffa de konfucianska band, som behärskat kinesiskt tänkande i 2000 år. Hittills tycks forskare och ingenjörer med få undantag ha varit skyddade från kulturrevolutionens excesser.

Resultatet av denna relativt tolerans har inte uteblivit. På den korta tiden av 6—8 år har kineserna hunnit med att utveckla både atomvapen och vätebomben; och på sista tiden har de också lyckats med att konstruera satelliter. Att de fått fram atombomber, visar att de är i besittning av anrikningsmetoder för att separera den klyvbara atomisotopen uran-235.

På sista tiden lär attityden gentemot forskarna i Kina ha skärpts. Därest så är fallet, får vi sannolikt räkna med minskad takt i det kinesiska framstegsarbetet.

Tyvärr har endast ett ringa fåtal av artiklarna i den elegant utstyrd årsboken kunnat beröras. Det låga priset (inb kr 40:—) vittnar om att verket är statligt subventionerat.

SVEN EM OHLON

MINNESLISTA NR 11 FÖR LÄRJUNGEN PÅ VÄGEN

Det finns ting vi behöver lära oss och minnas, om vi skall bestå i de dagar som nu stundar. Att allt blivit nytt betyder inte endast att vi har en ny och renare värld att njuta av stadd i utveckling in på okända banor. Det betyder oprövade arbetsfält för den avancerade människan att kasta sig in på.

Det gamla äger inte längre bestånd. Lagarna för vår levnad får en förändrad utformning. I årtusenden har Indiens vise män undervisat oss i andliga ting. Genom yogier har vi lärt hur de kosmiska världarna skall uppnås. Deras hemligheter skulle avslöjas genom djupmeditation, som är ett inträngande i den inre människans dolda skikt. Där nådde man universums centrum, som är Alltets vila i ett VARA utan gräns.

De flesta har ryggat tillbaka för sådana studier i tron att de ledde till sinnesförvirring, och väl är att märka att största försiktighet vid bruket av dessa övningar är att tillråda, om inte sinnet skall råka in på villovägar. Bland dem som utan fruktan, i stark tilltro till de andemakter som leder färden har övat dessa sinnets träningar, har tyvärr inte många nått målet, som är förening med Gud. Det har sagts dem att det beror på dem själva, deras tilltro till egen förmåga, deras villighet att underställa sig högre ledning måste vara fulländad.

Om vi skulle säga till den skara som misslyckats att det inte beror på dem själva, utan på att allt i vår värld har förändrats sedan vi trätt in på astralplanet - ändrade livsvillkor, andra vägar att söka sig fram på - hur många skulle tro oss? Och om vi talade om för dem den sanning vi fått erfara från höga uppdragsgivare att ett nytt chakra måste öppnas innan kontakt kan ske, skulle de männe lyssna?

Dock är det så att den väg som världens alla vise män begagnat för att utträda i de kosmiska världarna, den är numera stängd för dem som söker den högsta invigningen. Den är stängd därför att det chakra, som hör till den högsta punkten i vårt väsen, hjässans chakra, har fått andra uppgifter, allt beroende på det nya tillståndet för människorna, i det de flyttats upp till ett nytt vibrationsfält.

Istället för hjässchakra skall pannchakra hädanefter öppnas för astralplanets besittare, men ännu är inte människan så fri från minnen av det luciferiska att detta kan ske. En högre grad av rening måste genomgå, intuitionen väckas, sinnet luttras. Djupa ting måste fylla medvetandet, lika dem vi här undervisar om under rubriken KÄRLEK-VISHET. När så har skett öppnas pannchakra, och så kommer skådandet av kosmos henne till del utan djupmeditation. Det kommer på sådant sätt att det hon erfar under invigningen stannar kvar och blir till egendom med besittarrätt. Glöcka kommer inte att följa.

Djupmeditationens väg är inte längre rätta vägen. Den ger sinnet ro och lugn, frid kan följa, men den leder inte fram till det mål människan där söker.

Härom vet de män ingenting som utsänts från Indien att lära Europas folk meditation. Det finns vishetsgrader av olika mått. Världens högste vishetslärare sänder inte ut sina lärjungar på detta sätt. De utgår från mästare av lägre grad, från sådana som ännu inte hunnit lära lagen för det nya planets utvecklingsschema. Det är inte fråga om försummelse från deras sida som handhar dessa frågor, utan om oförmåga att i vår löpande tids hopträngda händelseförlopp gripa allt omedelbart. Förändringar i den mänskliga utvecklingen inträder så tätt i följd på grund av vårt läge i övergången mellan två plan att den ena dagens förordningar nästa dag kan ha ändrats.

Detta betyder inte att misstag göres, ty varje ny erfarenhet utgör byggnadsstenar i den nya världsbyggnaden. Ingen sten skall förkastas, de skall alla bilda grundvalen att bygga vidare på. Ingen får

stanna upp och slå sig till ro i tron att allt är färdigt, ty först skall högsta stenen i byggnaden fogas till de föregående.

När allt är färdigt, kan vi ur det vi kallar misstag hämta fram den erfarenhet, som är allt livs grundval, religionen i vår tillvaro, det trygga fäste, som ger makt, andlig styrka av rätt slag.

EN KVÄLL I JUNI

av GULLI BERGVALL

För någon tid sedan var jag oändligt lycklig. Lyckan bara kom till mig en kväll i juni, helt av sig själv, helt utan grund. Och den överväldigade mig...

Ja, den överväldigade mig helt, den bara kom och plötsligt var den så alltför stark, att jag greps av ångest inför dess salighet. Den var inte av jordiska mått. Någoting överjordiskt låg i detta, någoting oerhört som skrämde genom sin styrka. Men kärleken, som fyller allt, grep genast in och transponerade om min lyckoförnimmelse till uthärdliga mått.

Sommaren stod på sin höjdpunkt. Det var en av dessa genomskinliga kvällar i juni, då solen ligger så nära. Den är borta från himlen, kvällen, skymningen, svalkan är där - ändå är himlen självlysande.

Det susade lätt i träden och vinden förde med sig pionernas väldoft i lätta vågor. De tunga vita blomkronorna smälte samman med kvällen - de helt vita pionerna med fina blodröda strimmor på de innersta bladen. Av sin tunga prakt böjdes kronorna nästan till marken, i en gungande båge.

Men det var inte detta yttre som var orsaken. Det var något annat, något som fyllde mitt väsen med en salighet så stark, att jag knappast orkade bära den. Och ändå hängde den på något sätt samman med junikvällens skönhet. Det tror jag. Jag tror att skönheten var den väg, på vilken ett stänk av salighet nådde mig. Det gudomliga vita ljuset, vindens sus i träden, pionernas fina röda strimmor i det vita - allt detta kanske var vägar för glädjen att söka sig neråt och nå ett människobarn.

Naturen flödade över, men i sitt överflöd bar det fram till ett bräddfullt människohjärta en hälsning, en glimt av höga rymders överflöd - salighet...

RADAKRISHNAN; IDEALISTISK LIVSSYN:

Religion är levande kontakt med den verklighet som är källan till alla värden. Vi kan höja oss på tillvarons skala genom att dra allt in i oss själva. Vi behöver urskillning, renhet i anden, förtrolig bekantskap med verklighetens sanna natur, och ett liv som kommer den närmare. Religionen består i att uppfatta det eviga i det ändliga, den skall sätta oss i stånd att nå herravälde över de olika krafterna i vår natur.

RYMDENS DIMENSION - TALET 1

Allt är rymd. Denna tes proklamerar vi med skärpa. Rum, tid och rymd är dimensionernas 10-tal i samlandets form, och 3-talet blir dess beteckning. Och i 3-talet är enheten innesluten, så som det Gudomliga är ett i sitt 3-tal.

Hur skall vi se rymden - ande, materia - som det enhetliga? För att svara på frågan får vi först undersöka rummets VARA som beroende eller oberoende faktor i sammanhanget. Vi kommer då till slutsatsen att det inte äger någon självständighet i sig självt.

Ty rum är den form rymden antar vid sin manifestation, det är övergång från egenskap utan utsträckning i någon riktning, rum-löshet, till lägsta planets vibrationsfrekvens. Rymdens manifestation är dess lägsta princip, som är form. Beteckningen för alla 7-tals lägsta princip är också rum, bestående av de tre dimensionerna längd, bredd och höjd. Rummet äger inte tillvaro utan att det brukas av något. Detta något är rummet beroende av, utan detta något existerar ej rummet, och detta något är den manifesterade rymden - är alltså den form rymden antar.

Men vi kan inte säga att rum är samma sak som rymd, ty rymden behärskar rummet, d.v.s. den ena parten befinner sig i beroendeställning, den andra är suverän. Rummet finns, om rymden så önskar.

Hur är det med tiden? I sitt rätta skick, sådant vi skall lära känna den, är den ett VARA utan förlopp. Även detta VARA befinner sig i beroendeställning till rymden, ty rymden existerar tidlöst i sin egen skapsform. - Så som egenskapen barmhärtighet är en del av den oändliga rymden i ett tillstånd, som när som helst kan manifesteras - varje gång en kärleksfull gärning utföres sker detta - så brukar denna rymd en del av den eviga tiden för sin manifestation, och förvandlar dess eviga VARA tillfälligt till löpande tid.

För sin manifestation är rymden beroende av tiden på samma sätt som av rummet, men denna manifestation är inte ett villkor för dess existens, därför är den suverän. Ty tiden såväl som rummet äger endast existens, när rymden så önskar. De båda dimensionernas oändliga, eviga VARA är, rymden förutan, blott potens till förverkligande. Därifrån deras underordnade ställning.

När vi därför säger att rymden är allt, alla dimensioner i en, så säger vi detsamma som att talet 1 är alla tal, samlade i ett tal.

Genom exempel skall vi belysa detta.

När siffratalet 2 framträder, bygger detta sin existens på underlaget, som är siffran 1, och denna framträder så i dubbel upplaga. För att siffratalet 2 skall kunna framkomma, krävs den föregående siffran 1 på samma sätt som rum och tid inte kan framträda utan att rymden så önskar. Siffran 2 är beroende så som rum-tiden är beroende, men tack vare att 1-an så önskar kan 2-ans framträdande äga rum. 2-an manifesterar sig så som rum-tiden manifesterar sig ur sitt eviga VARA i potensens form. Något nytt framkommer vid 2-ans manifestation, det är dess potens att gå vidare till 3-an. Så framkommer också något nytt när rum-tiden tar form, det är dessa båda dimensioners framträdande till enskild existens i det ändliga, som tillfälligt äger rum.

Så som rum-tiden tar form, tar 2-an form, så som rum-tiden är ett med rymden i sin beroendeställning, så är 2-an ett med 1-an i sitt beroende till detta tal.

Så som rum-tiden finns i rymden och är ett med denna, finns 2-an jämte alla följande tal i 1-an, och ÄR ETTAN.

KÄRLEK - VISHET

I århundraden har det varit sed i vår kultur att behandla alla olik-tänkande på det religiösa området med förakt. För den som haft läng-tan att nå kontakt med andra tankeriktningar har tillgången på lit-teratur, även i våra stora bibliotek, varit knapphändig. Skolorna har intill allra sista tiden endast undervisat om den egna religionen. Något har nämnts om de andra stora riktningarna men så fragmentariskt att minnet för de flesta fördunklats. Som en underton har härvid också gått en ström av påverkan till lyssnaren att ingenting kan jämföras med den västerländska religionen, kristendomen.

I våra dagar har förbättring inträtt. Vi får höra om andra folks tän-kande, får del av deras vishet och kan studera den kärlek deras religio-ner lyckats delge sina medlemmar. Men det objektiva tänkandet har svårt att slå rot i våra makthavares tankegång. Vi må gå in för ett liberalare tänkande, våra ledare får inte utöva sin makt till att bli opportunist.

Sanningen är inte förbehållen en grupp eller tankeriktning. Sanningen är allt som har del i Gudomen. Vi har alla del i Honom, den delen får inte färgas av egenrättfärdighet. Den kraft som ligger i denna delaktighet må vi utnyttja, villkoret är människokärlek och osjälviskhet.

Den rätta Kärleken och Visheten vinner vi vid studier av det som bjudes oss från de kosmiska världarna, som numera står öppna tack vare den kontakt med dessa världar, som under de sista årtiondena sprungit upp i form av skådande, samtal, skrift efter diktamen med mycket mera. Allt efter individens läggning utarbetas kontakten. Mönstret för deras arbets-metoder är variation.

Om alla kan nå dessa världar, direkt eller genom mellanhand, där San-ningen utläres, varför skall då den ene misstänka den andre, misstolka hans budskap och vanhelga hans helgade rum med föraktligt tal? Vi är al-la bröder. Gränserna mellan länderna håller på att utplånas i fråga om nationellt tänkande. Det sjungs inte nationalsånger med samma darr i rös-ten som förr. Intresset för u-länderna är ett exempel på framsteg i fol-kens tänkande. Men hur förhåller det sig med friheten i det andliga tänkandet länderna emellan?

Det har sagts att vi på vår jord äger en hierarki av andliga, högststå-ende väsen, som vi kan nå kontakt med, men vad de flesta inte vet är att här dessutom lever en stor skara andligen rena väsen, som känner la-gen för Kärlek-Vishet. De tillhör en underavdelning av KOSMOS VITA BRÖDRASKAP och går under beteckningen

DET STORA VITA BRÖDRASKAPET

KÄRLEK -

De lever i vår omgivning. Utstrålningen från dem blir till kraftfält över jorden, och den som har mottagandets förmåga lever av denna kraft, stärks i sina viljehandlingar av den och renas i den. Det är KÄRLEK. Vi är omgärdade av denna andliga kraft. De offrar sig för att bringa ljus in i mörkrets värld, skingra skuggorna och låta det eviga sanningsljuset tändas i människosinnet. Glädjen i att leva i deras närhet kan ingen tänka sig som inte själv upplevt den. Ord täcker inte begreppet, men känslan kan av var man förnimmas i korta ögonblick, närheten av en Kärlek, som skänker näring åt var cell i vårt väsen. Ty de ÄR Kärleken, och de delger oss vissheten att vi alla skall tillhöra detta brödraskap, inte i ett avlägset tidsskede utan nu i den stund vi vill ansluta oss till de-ras skara.

De ärliga och viljestarka riktningar som numera trätt i verksamhet överallt i Västerlandet får inte längre isolera sig i tron att de är ensamma om att vara den stora sanningskällan. De olika tankegångarna skall kunna sammanslås utan att någon behöver ge avkall på sin egen grupps målsättning, ty om sanningen är ledtråden för deras verksamhet skall kärleken till alla leda dem rätt. Vi skall fyllas av denna kärlek, som är förståelse för vår nästas beteende. Ty kärlekens väsen är längtan att bistå. I inlevelsens ögonblick ligger förklaringen över alla tings rätta sammanhang. Att nå dit är

- VISHET

Alla ting har blivit till genom fullkomligheten hos den Skaparkraft som går in i sin skapelse, fyller den och leder den från plan till plan ned till det lägsta, där det negativa - alla motsatsers motsats - utgör den balanserande faktorn. Så förvandlar den nedstigande Skaparkraften det negativa till dess motsats, och återfärdens tar form allt under det nya utströmningar med samma utfyllande Skaparkraft möter nya balanserande faktorer, som neutraliseras. Allt för att den jämvikt universum kräver aldrig må svikta.

Detta är vad Visheten lär oss, vad DET STORA VITA BRÖDRASKAPET låter oss veta.

Må vi ta emot kunskapen härom innan det är för sent, innan dörren slår igen till bröllopgården, där föreningen mellan de två firas. Bröllopet mellan KÄRLEKEN och VISHETEN, som gör dem till en kropp. Låt oss inte handla som de fåvitska jungfrurna, må vi hålla våra lampor brinnande.

Det är viktiga ting vi har att upphämta medan vi väntar. Kunskapen om hur alla ting går in i varandra, bildar delar av varandra utan att avstå från den egna individualiteten. Att vara alla ting likaväl som sig själv, att bli ett med allt och samtidigt bli kvar i sitt eget jagmedvetande, det är något av det vi har att inhämta medan vi väntar på att allt det skall bli slutställt på vår jord, som nu är i ständig verksamhet, den stora uppgörelsen, den väldiga omvandlingen.

ORD AV PYTAGORAS:

Döden är vårt gemensamma öde. De materiella rikedomarna förvärvas och förloras. Må ditt liv ledas av den renaste rättfärdighet! Förbliv oförvitlig inför andra och inför dig själv. Grip alla tillfällen att förvärva insikter! Du skall så föra ett högligen behagligt liv.

Begrunda dessa tankar! När du blivit genomträngd av dem, skall du nå ett begrepp om Guds ordning, om människorna och tingen, varsebliva enheten i hela naturen. Du skall då lära känna den alltomfattande lagen, att överallt i världen är materie och ande identiska i princip.

Fullfölj din andes forskningsarbete, i det du i allting gör ett klokt och genomtänkt val, så att du kan tillförsäkra segern åt det, som inom dig är bäst, är av Anden. Då skall du, när du överger din dödliga kropp, höja dig i etern, och i det du upphör att vara dödlig, skall du ikläda dig själv en odödlig guds skepnad.

VARFÖR BEHÖVER VI GRALEN?

Vi har sagt att Gralen är den nya tidsålderns symbol. Många kanske frågar sig, varför vi behöver en symbol.

I tvåtusen år har vi haft en symbol, som hela kristenheten hakat sig fast vid, krusifixet, men ingen frågar varför vi så länge behållit den. Den har ingått som beståndsdel i vårt tänkande. När vi i Gral arbetar på att befria oss och kyrkan från detta minnesmärke över en lågsinnad mänsklig handling, möts vi av motstånd. Men han måste befrias, gestalten på korset. Det är människan som fäst honom där, det åligger henne att sona brottet. Men att först begå denna nesliga gärning och sedan stanna upp i tillbedjan av offret i den förnedrande position vi själva valt åt honom, något som särskilt katolska kyrkan gör sig skyldig till, det är att driva sin nitälskan in absurdum.

En symbol skall vara utvald med omtanke, omfatta en fundamental idé vara så utformad att den griper sinnet i rätt anda och äger en gestaltning som för tanken till en ursprunglig och upphöjd grundidé.

Gestaltar Gralen gripbart allt detta?

Gralen är ett med nattvardskalken, i den egenskapen är den ett band med den kristna traditionen, dess bärande idéinnehåll. Hur säger Kristus vid nattvardens instiftande: Denna kalk är det nya förbundet i mitt blod.... En förbindelse från Hans sida låg i detta uttalande, en utfästelse att inte svika. Kalken utgjorde tecknet på att löftet skulle hållas.

Nattvardskalken skulle ha blivit den nya symbolen för den kristna församlingen, beviset för Hans återkomst. Tydligare kunde Han inte ha sagt det. Men kristna kyrkan tog aldrig upp den gåvan. Istället band den sig vid det mörka i det som skedde de dagarna.

Men ännu är det inte för sent att frigöras. Vi väntar Honom, Han skall komma i dessa dagar, vi har större skäl att känna visshet om detta nu än apostlarna hade då. Ty idag är alla tecken samstämda, förberedelserna slutförda, även om den stora allmänheten inte känner till vari de består.

Kristenheten har inte gjort sig reda för rätta sammanhanget. Om de inser att de gjort sig skyldiga till en försummelse och tar upp symbolen som Han gav åt människosläktet, så skall den kraft verka genom världen som ligger dold i nattvardskalken - Gralen, nedlagd vid vår tideräknings början av Honom, som led korsets död på grund av mänsklig vrånghet.

Symbolen för Hans blod är nattvardskalken och den - Gralen - skall höjas i andakt som sinnebild för Hans återvändande till oss. Nu sedan vi lösgjort Honom från korset.

Hur skall detta tillgå, frågar kanske den som läser dessa rader, och svaret är att det redan har skett. Som en stormvåg går fram, svepande med sig allt i dess väg, så har Kristi befrielse ägt rum. Om människor inte känner till det, skall de dock en dag erfara denna sanning.

Och den dagen är snart inne.

Då kan Gralen invigas som symbol för den nya tiden.

FLYGANDE TEFAT

av SANDOR MARKUS

I septembernumret avslutade vi med hur eliten av mänskligheten kom i efterhand att utgöra det s.k. lägre prästerskapet.

Till att börja med gick allt efter beräkning först på Lemurien och senare på Atlantis. På båda dessa kontinenter uppblomstrade såväl civilisationer som kulturer, i vissa avseenden ännu icke uppnådda på våra kontinenter. Men så leddes de ju också av högsta eliten.

Det visade sig emellertid att den kunskap som ger makt, kunskapen om naturkrafterna, ledde till att denna makt missbrukades av alla som kunde använda den för egen räkning. En stor del av lägre prästerskapet, som förvärvat kunskap i magi, gjorde uppror mot planethierarkien.

Genom orimliga löften och förespeglingar sökte dessa lärare, det lägre prästerskapet, få massorna med sig. Det bedragna folket fick erfara vad löfterna var värda. De sluga ledarna inbillade människorna den sataniska läran om synd såsom brott mot gudomen, vilken vredgades och hemsökte folket för dess missgärningar. Endast prästerskapet kunde påverka gudomen och utföra de för försoningen nödvändiga offren, påstod de. Resultatet för det vilseförda folket blev ett tyranni som vår tid skulle bättre ha kunnat fatta om Hitler lyckats genomföra sina planer.

Det gick därhän att planethierarkien tvingades begära ett ingripande från högre makter, och dessa makter ansåg det nödvändigt att sänka kontinenterna i havets djup. Den flodvåg som vid Atlantis' undergång sköljde över de återstående kontinenterna har i judarnas skrifter förvandlats till den s.k. Syndafloden.

Det är vår nuvarande mänsklighet som skördar vad den sått. "Världshistorien är världsdomstolen." Våldet, godtycket, livsokunnigheten har fått regera. Den kända delen av vår världshistoria har också varit det namnlösa lidandets historia. Det är kanske inte underligt om många människor har en intensiv känsla av gammal skuldbelastning.

Hierarkien gjorde två försök att väcka människorna till insikt om livets förnuftighet och sökte motverka det fruktansvärda hatet mellan människorna, vilket endast kunde öka lidandet i världen.

I Indien inkarnerade Budda bland det dåvarande mest intellektualiserade folket för att söka bibringa det vad som kallts visdomens religion. Och Kristus inkarnerade bland judafolket för att väcka förståelse för vad man betecknat som kärlekens religion.

Valet av judiska nationen berodde på att Hierarkien förutsåg dess oundvikliga förskingring. Hierarkien ville göra ett försök att väcka detta folks astralmedvetenhet till liv, så att det skulle kunna missionera bland de nationer, hos vilka de skulle hamna. Många högt utvecklade andeväsen inkarnerade för att förbereda Kristi verk och befria folket från dess materialistiska inställning. Båda försöken har misslyckats, som bekant.

Buddas lärjungar fördrevs från Indien och Kristi kärleksbudskap omhändertogs av individer, vilka tillhört svarta prästerskapet på Atlantis. För Hierarkien återstod intet annat än att fortsätta med instiftandet av nya kunskapsordnar och i övrigt söka vitalisera människornas astrala och mentala medvetenhet, så att de kunde utvecklas till större förståelse av verkligheten.

Människan äger alla de egenskaper och förmågor som hon har förvärvat genom alla sina inkarnationer. Intet stadium i medvetenhetens utveckling kan överhoppas, ty alla till varje nivå hörande egenskaper erfordras för den fortsatta utvecklingen. I många inkarnationer får varje individ från grunden genomlöpa sin utvecklings skala, till dess att alla nödvändiga egenskaper och förmågor förvärvats till hundra procent.

Mänskligheten utgör ett naturrike, som uppvisar en mängd utvecklingsnivåer liksom alla andra naturriken. De på högre nivå har till uppgift att hjälpa dem på lägre nivå att känna ädlare och tänka förnuftigare och hjälpa dem att utveckla sin astrala och mentala medvetenhet.

Jag vill härmed avsluta kosmologien med att påminna er om att Hierarkien gör sitt yttersta för att avvärja ett nytt världskrig och genom alla villiga redskap söker hjälpa människorna att lösa sina mest trängande problem. Den vädjar till alla och envar att gemensamt arbeta på dessa problems lösning. Alla som vill och kan medverka härtill får också all möjlig inspiration.

Forts. i nästa nr.

INÅT

av GULLI BERGVALL

Stiga -
högt över vidgande
horisonter
över linjer och kretsar som oupphörligt
öppnar sig och ej längre är -
stiga
mot alltmer svindlande
branter av ljus.

Självt förvandlad till vingar
sökande elden.
Låter sig elden sökas?
Ja, av bärande vingar,
och än mera:
eld söker vingar
att bära.
Så i genomlysande sekunder
sker mötet
elden och vingen
efter måttet av vingens förmåga
att bära.

Och med vingar av eld
ja, brinnande vingar
åter neråt - från
ljusets hisnande branter
med något av elden ännu på vingen
förblivande -
tecken av eld som lever sitt eget
hemliga liv
inskrivna i vingen -
outplånliga.

UNGDOMEN OCH DEN NYA TIDSÅLDERNS ANDLIGA UPPVAKNANDE
av Sir George Trevelyan, övers.: Gulli Bergvall

(forts. från föregående nr)

Erkännandet av för-existensen ger oss med logisk nödvändighet reinkarnationens postulat. För många människor i dag är föreställningen om upprepade jordeliv absolut meningsfull, och den ger en ny och fängslande syn på historien. Vi var med under medeltiden eller under de romerska och grekiska epokerna. De människor vi dras till nu, de släktingar vi är bundna vid, var förmodligen med oss också under tidigare skoden. Även om detta ämne fordrar mycken varsamhet och vi inte bör hänge oss åt spekulationer eller gissningar, kan vi fatta och leva med den allmänna principen, att vi förmodligen är bundna vid våra närmaste med band som går tillbaka till tidigare liv. Vi ser många mänskliga relationer med nya ögon, när vi förstår att vi inte är tillsammans här på jorden för första gången. Djup kärlek och plötsligt igenkännande i vänskap tyder på innerliga och hemliga själsliga band.

Kunskapen om medvetandets kontinuitet väcker oss till insikt om att vi kan samarbeta med diskarnerade väsen på högre plan. Vi inser att de plan som ligger nära vårt eget ingalunda är likgiltiga för vad som händer på jorden. De av våra vänner, som nyligen lämnat jorden och trätt in i ett tillstånd av vidgat medvetande och ny förståelse, är mycket angelägna om att hjälpa mänskligheten och att förebygga att vi i vår oerhörda vinningslystnad förstör vår vackra planet. Det är tydligt att slöjorna mellan planen håller på att bli tunna i denna tid och att det blir allt mer och mer möjligt för dem, som har lämnat sin fysiska kropp att samarbeta med oss i skapande verksamhet. Detta öppnar oerhörda möjligheter i fråga om alla aspekter av det sociala, vetenskapliga och konstnärliga livet, när vi bara en gång vaknar till insikt om de över-sinnliga världarnas verklighet. Många intressanta exempel på sådant samarbete finns redan, och vi kan vänta ett omfattande genombrott under de kommande åren.

Denna världsuppfattning förutsätter att anden är det primära och att materia och substans har utgått ur den. Alltför ofta antar man helt enkelt, att anden inte är något annat än en sorts utflöde från det materiella planet och därför av sekundär betydelse. Anden ses som alla tings källa, tillvarons absoluta grundtillstånd, det totala medvetande som var och som skall vara genom hela evigheten och från vars föreställning alla timliga former (inklusive människan) har utgått. Den är överallt och alltid, genomtränger alla skapade ting, är ständigt närvarande, ständigt aktiv. Materia är frusen ande, substansen är slutprodukten av förlopp som började på den skapande tankens plan.

Det mänskliga tänkandet står alltså i nära relation till anden. Vår förmåga att fatta levande idéer ger människan en direkt och omedelbar upplevelse av världsförloppet och öppnar alltså för henne möjligheten att tränga in i tingen till deras inre liv. Vi fattar att naturen är en oerhört sammansatt, levande helhet och att vi genom högre tänkande kan komma i förbindelse med väsendet inom den skapade formen. Detta ger oss en ny möjlighet att "läsa" i naturens bok, inte bara som åskådare utan som en, vilken är nära förbunden med de elementala väsen som skapar formerna och kontrollerar processerna, när det gäller växt och förändring. Vi inser realiteten i ett rike av elementala väsen som arbetar inom naturen. Uppfattningen om anden som det primära förutsätter en primär källa av

absolut väsen, från vilken alla andra väsen utgått. Den Stora Enheten avskiljer sig till Änglahierarkierna, till vilka räknas hela skalan av änglar, från de mest upphöjda väsen ner till de änglar som är i nära kontakt med människan.

Tron på Änglahierarkierna är naturligtvis gammal och accepterad av ortodoxin. Den andliga kunskapen i vår tid lägger fram den övertygelsen, att hierarkierna nu håller på att närma sig människan, att ett tryck håller på att utövas från de högre världarna för att få människan att vakna och ändra sin väg innan hon bringar olycka över sin planet. Från alla delar av världen påminner siare, visa och sensitiva personer enstämigt om att mycken aktivitet nu pågår i de högre världarna, syftande till en förvandling av jorden - om människan bara vill vakna och samarbeta. Försök till tidsbestämning är farliga och omöjliga, men många har antytt att slutet av århundradet skulle bli en tid av kolossala andliga kriser i våra förhållanden och vår historia. Alla är överens om att det brådskar, som om tiden var kort. Ett uppvaknande är nödvändigt. Ett är säkert, och det är att Ljusets krafter inte kommer att kränka den av Gud givna principen om människans fria vilja, vilken form "invasionen" av vår planet än må ta. Av detta följer att människan måste anropa dem om hjälp och be änglavärlden att låta Ljusets kraft strömma in i våra liv. Då kan vad som helst ske och livet förvandlas så, att till och med Guds rike kan föras ned till jorden. Men först måste vi fatta realiteten i att Andens världar väntar och vi måste inse vår uppgift att åkalla Ljusets och Kärlekens andliga krafter.

För dem som går med på denna uppfattning av det Andliga står det klart, att mänskligheten är okunnig om sin förnämsta bundsförvant. Vi försöker lösa enorma problem, sociala, ekonomiska och politiska, utan att upprätta kontakt med kraftens och vishetens verkliga källa. Om människor samarbetade med de högre planerna - antingen det gäller änglaväsen eller vänner som lämnat det jordiska - skulle vi kunna övervinna svårigheter, som är oöverstigliga för oss utan högre hjälp. Utsikter öppnas till en vidgad kunskap som skulle kunna leda till den största och mest välkomna revolutionen i mänsklighetens historia, om vi bara kunde kasta undan fördomarnas skygglappar och acceptera det fantastiska faktum, att våra osedda vägledare och vänner är allestädes närvarande och alltid redo att arbeta inom vårt tänkande och våra hjärtan för att bygga ett nytt samhälle. Redan finns det många exempel på sådana genombrott i samarbete mellan planen, och vi kan vänta oss många fler överraskningar i den vägen.

Vi skulle lära oss att ta itu med varje världsproblem i ljuset av de Andliga Hierarkiernas levande verksamhet. Det är inte nog att tala om ande och att sedan ta itu med bekymren och försöka lösa dem enbart ut ur mänsklig förmåga. Gud och Anden kan nu föras in i varje beslut. Vi har hjälpare på de högre planen. Rasproblemen, den stigande brottskurvan, den sjudande oron i samhället, allt detta kan och bör läggas fram i ljuset av den oerhörda möjligheten att Kärlek kan - som svar på omfattande åkallan från människorna - flöda in i våra hjärtan och ge sann upplevelse av den mänskliga familjens enhet.